

СЕКЦІЯ Б

ОБСЛУГОВУЮЧА ФІНАНСОВА ІНФРАСТРУКТУРА

Антонюкова К. С.

«Менеджмент», 5 курс,

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., доцент Радзівєвська В.М.

ДІЯЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВИХ ПОСЕРЕДНИКІВ У ФІНАНСОВІЙ ІНФРАСТРУКТУРІ

Фінансові посередники, що діють на фінансовому ринку України (такі як банківські установи, страхові компанії, інститути спільного інвестування (ІСІ)), мають значний вплив на розвиток фінансової інфраструктури. Але на сьогодні більшість населення України не поінформована про діяльність ІСІ і про те, які додаткові доходи можуть приносити залучені ними кошти. Також існує недовіра до страхових компаній, через що ці установи не можуть формувати довгострокові інвестиції, оскільки пропонують лише ті послуги, що мають значний попит, але не приносять стабільних фінансових надходжень протягом декількох років.

Кожний з видів фінансових посередників потребує окремого розгляду з метою виявлення проблем і розробки конкретних пропозицій щодо їх розв'язання. Але їхня діяльність на фінансовому ринку України дозволяє дійти висновку про наявність загальних проблем, притаманних усім фінансовим посередникам, а саме: недовіра до діяльності фінансових посередників, особливо фізичних осіб; відсутність належного рівня інформації; неефективний державний контроль за їхньою діяльністю, що продемонструвала фінансова криза; та ін.

Фінансове посередництво має свої переваги та недоліки. До переваг можна віднести:

1. Можливості для кожного окремого кредитора оперативно розмістити вільні кошти в дохідні активи, а для позичальника — оперативно мобілізувати додаткові кошти, необхідні для вирі-

шення виробничих чи споживчих завдань, і так само оперативно повернути їх на висхідні позиції.

2. Скорочення витрат базових суб'єктів грошового ринку на формування вільних коштів, розміщенні їх у дохідні активи та запозиченні додаткових коштів.

3. Послаблення фінансових ризиків для базових суб'єктів грошового ринку, оскільки значна частина їх перекладається на посередників.

4. Збільшення дохідності позичкових капіталів, особливо зосереджених у дрібних власників, завдяки зменшенню фінансових ризиків, скороченню витрат на здійснення фінансових операцій та відкриттю доступу до великого, високодохідного бізнесу.

5. Можливість урізноманітнити відносини між кредиторами і позичальниками наданням додаткових послуг, які беруть на себе посередники.

Фінансове посередництво має і ряд недоліків:

1. Немоżliвий контроль над бізнесом (у більшості випадків).

2. Частина прибутку йде посереднику.

3. Висока прибутковість при інвестиціях через фінансових посередників малоймовірна.

4. Ризики знижуються за рахунок диверсифікації, але з'являються додаткові ризики — ризики самого фінансового посередника.

Для покращення діяльності фінансових посередників і виклику довіри до них необхідно:

1) акумулювати заощадження окремих господарських одиниць з подальшим диверсифікованим реінвестуванням їх в різноманітні проекти;

2) скорочувати транзакційні витрати базових суб'єктів грошового ринку;

3) намагатись збалансувати попит і пропозицію на фінансові активи в межах ринку капіталів;

4) мінімізувати і перерозподіляти фінансові ризики між інвесторами;

5) сприяти збільшенню дохідності позичкових капіталів, особливо зосереджених у дрібних власників, завдяки зменшенню фінансових ризиків, скороченню витрат на здійснення фінансових операцій і відкриттю доступу до великого, високодохідного бізнесу. Посередники мають можливість сконцентрувати значну кількість невеликих заощаджень і спрямувати їх на фінансування великих, високодохідних операцій і проектів.